

אמר
כא*

ויאמר יהוה אל-משה אמר ס
אל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאִמְרַת
אלהם לנפש לא-יטמא
ב בעמיו: כי אם-לשאריו הקרב
אליו לאמו ולאביו ולבנו
ג ולבתו ולאחיו: ולאחותו
הבתולה הקרובה אליו אשר
לא-היתה לאיש לה יטמא:
ד לא יטמא בעל בעמיו להחלו:
ה לא-יקרחה קרחה בראשם
ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם
ו לא ישרטו שרטות קדשים
יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם
אלהיהם כי את-אשי יהוה
לחם אלהיהם הם מקריבם
ז והיו קדש: אשה זנה וחללה
לא יקחו ואשה גרושה
מאישה לא יקחו כי-קדש הוא
ח לאלהיו: וקדשתו כי-את-
לחם אלהיה הוא מקריב קדש
יהיה-לך כי קדוש אני יהוה
ט מקדשכם: ובת איש כהן כי
תחל לזנות את-אביו היא
מחללת באש תשרף:
י והכהן הגדול מאחיו
אשר-יוצק על-ראשו ושמן
המשחה ומלא את-ידו ללבוש
את-הבגדים את-ראשו לא

יקריח

יא יפרע ובגדיו לא יפרם: ועל
כל-נפשות מת לא יבא לאביו
יב ולאמו לא יטמא: ומן-
המקדש לא יצא ולא יחלל
את מקדש אלהיו כי נזר שמן
משחת אלהיו עליו אני יהוה:
יג* והוא אשה בבתוליה יקח:
יד אלמנה וגרושה וחללה זנה
את-אלה לא יקח כי אם-
בתולה מעמיו יקח אשה:
טו ולא יחלל זרעו בעמיו כי
אני יהוה מקדשו:
טז שני
וידבר יהוה אל-משה
יז לאמר: דבר אל-אהרן לאמר
איש מזרעך לזרעם אשר
יהיה בו מום לא יקרב להקריב
יח לחם אלהיו: כי כל-איש
אשר בו מום לא יקרב איש
עור או פסח או חרס או
יט שרוע: או איש אשר-יהיה בו
כ שבר רגל או שבר יד: או-גבן
או-דק או תבלל בעינו או גרב
כא או ילפת או מרוח אשך: כל-
איש אשר-בו מום מזרע אהרן
הכהן לא יגש להקריב את-
אשי יהוה מום בו את לחם
כב אלהיו לא יגש להקריב: לחם
אלהיו מקדשי הקדשים
כג ומן-הקדשים יאכל: אך אל-
הפרכת לא יבא ואל-המזבח

לא יגש כי-מום בו ולא יחלל
את-מקדשי כי אני יהוה
כד מקדשם: וידבר משה אל-
אהרן ואל-בניו ואל-כל-בני
ישראל:
כה* וידבר יהוה אל-משה לאמר:
כ דבר אל-אהרן ואל-בניו וינודו
מקדשי בני-ישראל ולא
יחללו את-שם קדשי אשר הם
ג מקדשים לי אני יהוה: אמר
אלהם לדודיתכם כל-איש |
אשר יקרב מכל-זרעכם אל-
הקדשים אשר יקדשו בני-
ישראל ליהוה וטמאתו עליו
ונכרתה הנפש ההוא מלפני
ד אני יהוה: איש איש מזרע
אהרן והוא צרוע או זב
בקדשים לא יאכל עד אשר
יטהר והנגע בכל-טמא נפש
או איש אשר-תצא ממנו
ה שכבת-זרע: או-איש אשר יגע
בכל-שרץ אשר יטמא-לו או
באדם אשר יטמא-לו לכל
י טמאתו: נפש אשר תגע-
בו וטמאה עד-הערב ולא
יאכל מן-הקדשים כי אם-
ז רחץ בשרו במים: ובא
השמש וטהר ואחר יאכל מן-
ח הקדשים כי לחמו הוא: ובלה

וטרפה לא יאכל לטמאה-
 ט בה אני יהוה: ושמרתי את-
 משמרתיו ולא ישאו עליו
 חטא ומתו בו כי יחללהו אני
 י יהוה מקדשם: וכל-זר לא-
 יאכל קדש תושב כהן ושכיר
 יא לא יאכל קדש: וכהן פי-יקנה
 נפש קנון כספו הוא יאכל בו
 ויליד ביתו הם יאכלו בלחמם:
 יב ובת-כהן כי תהיה לאיש זר
 הוא בתרומת הקדשים לא
 יג תאכל: ובת-כהן פי תהיה
 אלמנה וגרושה וזרע אין לה
 ושבה אל-בית אביה כנעוריה
 מלחם אביה תאכל וכל-זר
 יד לא יאכל בו: ואיש פי-יאכל
 קדש בשגגה ויסקף חמשיתו
 עליו ונתן לכהן את-הקדש:
 טו ולא יחללו את-קדשי בני
 ישראל את אשר-ירימו
 טז ליהוה: והשיאו אותם עון
 אשמה באכלם את-קדשיהם
 פי אני יהוה מקדשם:

שלישי
 יז וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
 יח דבר אל-אהרן ואל-בניו ואל-
 כל-בני ישראל ואמרת אלהם
 איש איש מבית ישראל ומן-
 הגר בישראל אשר יקריב
 קרבנו לכל-נדריהם ולכל-

נדבותם אשר-יקריבו ליהוה
 יט לעלה: לרצונכם תמים זכר
 כ בבקר בפשבים ובעוים: כל
 אשר-בו מום לא תקריבו פי-
 כא לא לרצון יהיה לכם: ואיש פי-
 יקריב זבח-שלמים ליהוה
 לפלא-נדר או לנדבה בבקר
 או בצאן תמים יהיה לרצון
 כב כל-מום לא יהיה-בו: עורת או
 שבור או-חרוץ או-יבלת או
 גרב או ילפת לא-תקריבו אלה
 ליהוה ואשה לא-תנתנו מהם
 כג על-המזבח ליהוה: ושור ושה
 שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו
 כד ולנדר לא ירצה: ומעוד וכתות
 ונתוק וכרות לא תקריבו
 ליהוה ובארצכם לא תעשו:
 כה ומיד בן-נכר לא תקריבו את-
 לחם אלהיכם מפל-אלה פי
 משחתם בהם מום בם לא
 ירצו לכם:

טו וידבר יהוה אל-משה
 כו לאמר: שור או-כשב או-עז פי
 יולד והיה שבעת ימים תחת
 אמו ומיום השמיני והלאה
 ירצה לקרבן אשה ליהוה:
 כז ושור או-שה אתו ואת-בנו לא
 כט תשחטו ביום אחד: וכי-תזבחו
 זבח-תודה ליהוה לרצונכם
 ל תזבחו: ביום ההוא יאכל

לא-תותירו ממנו עד-בקר
 לא אני יהוה: ושמתם מצותי
 ועשיתם אתם אני יהוה:
 לב ולא תחללו את-שם קדשי
 ונקדשתי בתוך בני ישראל אני
 לג יהוה מקדשכם: המוציא
 אתכם מארץ מצרים להיות
 לכם לאלהים אני יהוה:
 רביעי
 כג וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 כ דבר אל-בני ישראל ואמרת
 אלהם מועדי יהוה אשר-
 תקראו אתם מקראי קדש
 ג אלה הם מועדי: ששת ימים
 תעשה מלאכה וביום השביעי
 שבת שבתון מקרא-קדש כל-
 מלאכה לא תעשו שבת הוא
 ליהוה בכל מושבתיכם:
 ד אלה מועדי יהוה מקראי קדש
 אשר-תקראו אתם במועדם:
 ה בחודש הראשון בארבעה
 עשר לחודש בין הערבים פסח
 ו ליהוה: ובחמשה עשר יום
 לחודש הזה חג המצות ליהוה
 שבעת ימים מצות תאכלו:
 ז ביום הראשון מקרא-קדש
 יהיה לכם כל-מלאכת עבודה
 ח לא תעשו: והקרבתם אשה
 ליהוה שבעת ימים ביום

טו וידבר יהוה אל-משה
 טז לאמר: אך בעשור לחודש
 השביעי הזה יום הכפרים
 הוא מקרא-קדוש יהיה
 לכם ועניתם את-נפשתיכם
 טז והקרבתם אשה ליהוה: וכל-
 מלאכה לא תעשו בעצם היום
 הזה כי יום כפרים הוא לכפר
 עליכם לפני יהוה אלהיכם:
 טז כי כל-הנפש אשר לא-תענה
 בעצם היום הזה ונכרתה
 ל מעמיה: וכל-הנפש אשר
 תעשה כל-מלאכה בעצם
 היום הזה והאבדתי את-
 לא הנפש ההוא מקרב עמה: כל-
 מלאכה לא תעשו חקת עולם
 לדורותיכם בכל משבתיכם:
 טז שבת שבתון הוא לכם ועניתם
 את-נפשתיכם בתשעה לחודש
 בערב מערב ערב תשבתו
 שבתכם:
 טז וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 טז דבר אל-בני ישראל לאמר
 בחמשה עשר יום לחודש
 השביעי הזה חג הסוכות
 טז שבעת ימים ליהוה: ביום
 הראשון מקרא-קדוש כל-
 מלאכת עבודה לא תעשו:
 טז שבעת ימים תקריבו אשה

שני עשרנים סלת תהינה
 חמץ תאפינה בכורים ליהוה:
 טז והקרבתם על-הלחם שבעת
 כבשים תמימים בני שנה ופר
 בן-בקר אחד ואילם שנים יהיו
 עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם
 אשה ריח-ניחוח ליהוה:
 טז ועשיתם שעיר-עזים אחד
 לחטאת ושני כבשים בני שנה
 כ לזבח שלמים: והניף הכהן |
 אתם על לחם הכפרים תנופה
 לפני יהוה על-שני כבשים
 קדש יהיו ליהוה לכהן:
 טז וקראתם בעצם | היום הזה
 מקרא-קדוש יהיה לכם כל-
 מלאכת עבודה לא תעשו
 חקת עולם בכל-מושבתים
 טז לדורותיכם: ובקצרכם את-
 קציר ארצכם לא-תכלה פאת
 שדה בקצרה ולקט קצירה לא
 תלקט לעני ולגר תעזב אתם
 אני יהוה אלהיכם:
 טז וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 טז דבר אל-בני ישראל לאמר
 בחודש השביעי באחד לחודש
 יהיה לכם שבתון זכרון תרועה
 טז מקרא-קדוש: כל-מלאכת
 עבודה לא תעשו והקרבתם
 אשה ליהוה:

השביעי מקרא-קדוש כל-
 מלאכת עבודה לא תעשו:
 טז וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
 י דבר אל-בני ישראל ואמרת
 אלהם כי-תבאו אל-הארץ
 אשר אני נתן לכם וקצרתם
 את-קצירה והבאתם את-עמר
 ראשית קצירכם אל-הכהן:
 יא והניף את-העמר לפני יהוה
 לרצונכם ממחרת השבת יניפו
 יב הכהן: ועשיתם ביום הניפכם
 את-העמר כבש תמים בן-
 יג שנתו לעלה ליהוה: ומנחתו
 שני עשרנים סלת בלולה
 בשמן אשה ליהוה ריח
 ניחוח ונספה יזן רביעת ההין:
 יד ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו
 עו-עצם היום הזה עד
 הביאכם את-קרפון אלהיכם
 חקת עולם לדורותיכם בכל
 משבתיכם:
 טז וספרתם לכם ממחרת
 השבת מיום הביאכם את-
 עמר התנופה שבע שבתות
 טז תמימת תהינה: עד ממחרת
 השבת השביעית תספורו
 חמשים יום והקרבתם מנחה
 יז חדשה ליהוה: ממושבתיכם
 תביאו | לחם תנופה שתים

ליהוה ביום השמיני מקרא-
 קדש יהיה לכם והקרבתם
 אשה ליהוה עצרת הוא כל-
 ז' מלאכת עבדה לא תעשו: אלה
 מועדי יהוה אשר תקראו
 אתם מקראי קדש להקריב
 אשה ליהוה עלה ומנחה זבח
 ונסכים דברי-יום ביומו: מלבד
 שבתות יהוה ומלבד מתנותיכם
 ומלבד כל-נדריכם ומלבד כל-
 נדבתיכם אשר תתנו ליהוה:
 ט אף בחמשה עשר יום לחדש
 השביעי באספכם את-תבואת
 הארץ תחגו את-חגי יהוה
 שבעת ימים ביום הראשון
 שבתון וביום השמיני שבתון:
 מ ולקחתם לכם ביום הראשון
 פרי עץ הדר כפת תמרים וענף
 עץ-עבת וערבי-נחל ושמתם
 לפני יהוה אלהיכם שבעת
 מא ימים: וחגתם אתו חג ליהוה
 שבעת ימים בשנה חקת עולם
 לדורותיכם בחדש השביעי
 מב תחגו אתו: בסכת תשבון
 שבעת ימים כל-האזרח
 מג בישראל ישבו בסכת: למען
 ידעו דרתיכם כי בסכות
 הושבתי את-בני ישראל
 בהוציא אותם מארץ מצרים
 מד אני יהוה אלהיכם: וידבר

משה את-מועדי יהוה אל-בני
 ישראל:
 כד א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
 ב צו את-בני ישראל ויקחו אליהם
 שמן זית זך כתיב למאור
 ג להעלת נר תמיד: מחוץ
 לפרכת העדות באהל מועד
 יערוך אתו אהרן מערב עד-
 בקר לפני יהוה תמיד חקת
 ד עולם לדורותיכם: על המנרה
 הטהרה יערוך את-הנרות לפני
 יהוה תמיד:
 ו ולקחת סלת ואפית אתה
 שתים עשרה חלות שני
 עשרנים יהיה החלה האחת:
 ז ושמת אותם שתים מערכות
 שש המערכת על השלחן
 ח הטהור לפני יהוה: ונתת על-
 המערכת לבנה זכה והיתה
 ללחם לאזכרה אשה ליהוה:
 ט ביום השבת ביום השבת
 יערכנו לפני יהוה תמיד
 מאת בני-ישראל ברית
 ט עולם: והיתה לאהרן ולבניו
 ואכלהו במקום קדש כי קדש
 קדשים הוא לו מאשי יהוה
 חק-עולם:
 י ויצא בן-אשה ישראלית

והוא בן-איש מצרי בתוך
 בני ישראל וינצו במחנה בן
 הישראלית ואיש הישראלי:
 יא ויקב בן-האשה הישראלית
 את-השם ויקלל ויביאו אתו
 אל-משה ושם אמו שלמית
 יב בת-דברי למטה-דן: ויניחהו
 במשמר לפרש להם על-פי
 יהוה:
 יג וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 יד הוצא את-המקלל אל-מחוג
 למחנה וסמכו כל-השמעים
 את-ידיהם על-ראשו ורגמו
 טו אתו כל-העדה: ואל-בני
 ישראל תדבר לאמר איש איש
 כי-יקלל אלהיו ונשא חטאו:
 טז ונקב שם-יהוה מות יומת
 רגום ורגמו-בו כל-העדה כגר
 כאזרח בנקבו-שם יומת:
 יז ואיש כי יכה כל-נפש אדם
 יח מות יומת: ומכה נפש-בהמה
 יט ישלמה נפש תחת נפש: ואיש
 כי-יתן מום בעמיתו כאשר
 כ עשה כן יעשה לו: שבר תחת
 שבר עין תחת עין שן תחת שן
 כאשר יתן מום באדם כן ינתן
 כב בן: ומכה בהמה ישלמה
 כג ומכה אדם יומת: משפט אחד
 יהיה לכם כגר כאזרח יהיה

כג כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיִּדְבֹר
מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּצִיאוּ
אֶת-הַמִּקְלָל אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
וַיִּדְגְּמוּ אֹתוֹ אֲבָן וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל
עָשׂוּ כַאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-
מֹשֶׁה:

ז